

Sygn. akt V U 205/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 4 listopada 2016 r.

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 4 listopada 2016 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. G. prawo do emerytury od dnia 20 stycznia 2016 roku.

SSO Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt V U 205/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił wnioskodawcy J. G. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony udowodnił 8 lat, 6 miesięcy i 17 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Jednocześnie do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresów jego zatrudnienia:

- od 19 grudnia 1984 r. do 13 października 1986 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L., ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 31 maja 1989 r. stanowisko pracy oraz rodzaj pracy nie jest zgodny z podanym w zarządzeniu resortowym Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 01 lipca 1983 r.,

- od 01 czerwca 1989 r. do 31 grudnia 1993 r. w (...) w L. ze względu brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. G. wskazując, że w szczególnych warunkach pracował także w Niemczech.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że w związku z przedłożonymi wraz z odwołaniem świadectwami pracy w szczególnych warunkach

- od 19 grudnia 1984 r. do 13 października 1986 r. w (...)Przedsiębiorstwie (...) w L.,
- od 01 czerwca 1989 r. do 31 grudnia 1993 r. w (...)– A. S. we W.

organ rentowy ustalił, że ubezpieczony posiada 10 lat, 4 miesiące i 13 dni okresów pracy w szczególnych warunkach, po uwzględnieniu okresu od 19 grudnia 1984 r. do 13 października 1986 r. Ponadto organ rentowy podał, iż nie ma podstaw do uwzględniania jako okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 01 czerwca 1989 r. do 31 grudnia 1993 r. w (...)w L. na stanowisku kierowcy samochoduS. o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, od 01 czerwca 1989 r. do 31 grudnia 1993 r. na podstawie zaświadczenia A. S. prowadzącego działalność gospodarczą (...)z uwagi na braki formalne przedłożonego zaświadczenia. Jednocześnie Oddział ZUS stwierdził, że nawet uwzględnienie powyższego okresu w całości nie pozwoli na ustalenie, że ubezpieczony posiada co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach, ze wskazaniem, że w spornym okresie J. G. przebywał na zasiłkach chorobowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. G., ur. (...), wiek 60 lat osiągnął w dniu (...)r., na dzień 01.01.1999 r. wykazał 26 lat, 9 miesięcy i 11 dni okresów składkowych, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i w uwzględnionych w postępowaniu przed organem rentowym w okresach:

- od 21 maja 1975 r. do 29 sierpnia 1975 r. i od 17 października 1975 r. do 28 lutego 1976 r. w Zakładach (...) w N.,
- od 19 października 1981 r. do 15 grudnia 1984 r. w Przedsiębiorstwie (...)w L.,
- od 19 grudnia 1984 r. do 13 października 1986 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L.
- 02 marca 1994 r. do 26 czerwca 1996 r. w (...)Przedsiębiorstwie (...)w L.,
- od 04 lipca 1996 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w L.,

udokumentował, według ustaleń organu rentowego łącznie 10 lat, 4 miesiące i 13 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

(o k o l i c z o ś ć n i e s p o r n a)

W czasie od 01 czerwca 1989 r. do 31 grudnia 1993 r. J. G. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w L., gdzie według świadectwa pracy z dnia 31 grudnia 1993 r. i akt osobowych zajmował stanowisko kierowcy. Podstawę tego zatrudnienia stanowił jego wniosek z dnia 04 maja 1989 r., w którym informując o posiadaniu prawa jazdy kategorii A,B,C,D,E wyraził wolę pracy w(...)w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego. Wnioskodawca był kierowcą samochodów marki „S.” i „J.”.

D o w ó d: zeznania świadków: K. K., e-protokół: 00:04:00-00:07:00,

M. L., e-protokół: 00:07:00-00:10:00,

wyjaśnienia wnioskodawcy: e-protokół: 00:11:00-00:20:00,

akta osobowe,

w aktach emerytalnych: pismo z dnia 10 grudnia 2015 r., k. 15,

zaświadczenie z dnia 22 listopada 2016 r.

W związku z przedłożeniem przez J. G. w dniu 24 kwietnia 2017 r. nowych dokumentów potwierdzających dalszy okres pracy w szczególnych warunkach, organ rentowy stwierdził, iż zostanie zaliczony okres pracy od 01 czerwca 1989 r. do 31 grudnia 1993 r. w Przedsiębiorstwie (...) we W., po przedłożeniu oryginału świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 24 listopada 2017 r., wystawionego przez (...) we W. oraz informacji na podstawie jakich dokumentów osobowo-płacowych zostało wystawione.

D o w ó d: stanowisko komórki merytorycznej z dnia 31 maja 2017 r., k. 75.

W okresie od 30 marca 1976 r. do 14 sierpnia 1978 r. J. G. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) (była NRD) w charakterze spawacza-ślusarza piecowego i mechanika piecowego i pracował przy utrzymaniu ruchu elektrowni. Była to elektrownia na węgiel brunatny. Wnioskodawca wykonywał prace remontowe nadmuchów do pieców na wysokości 9-36 metrów. W ramach tych prac w związku z koniecznością uzupełnienia blach, wycinał elementy z blachy, które następnie wymagały spawania. Każdy z 12 pieców miał po 12 młynów. Prace remontowe wykonywał cały czas, wykonując prace spawania elektrycznego i cięcia gazowego. Piece i młyny służyły do mielenia węgla brunatnego. Piece wyrzucały na wysokość 36 m pyły, które w piecu ulegały spalaniu i wytwarzały parę wodną do napędu bloków energetycznych.

D o w ó d: wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 76v., e-protokół: 00:11:00-20:00,

w aktach emerytalnych: umowa o pracę, k. 25-26,

świadectwo pracy, k. 27,

tłumaczenie z języka niemieckiego, k. 30.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie albowiem ustalenie zaskarżonej decyzji wskazujące na brak wymaganych do najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest w świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01 stycznia 1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co

najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr. 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezsporny był fakt, iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny miał skończone 60 lat i nie jest członkiem OFE a także ostatecznie, na co wskazuje treść uzasadnienia odpowiedzi na pozew wraz z dodatkowo uwzględnionym okresem zatrudnienia od 19 grudnia 1984 r. do 13 października 1986 r., udokumentował łącznie 10 lat, 4 miesiące i 13 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sporną w świetle treści odwołania kwestią wymagają ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca w kwestionowanych nadal okresach zatrudnienia w:

- Przedsiębiorstwie (...) od 01 czerwca 1989 r. do 31 grudnia 1993 r., w łącznym wymiarze 4 lat, 7 miesięcy i 1 dnia oraz
- Przedsiębiorstwie (...) (w byłej NRD) od dnia 30 marca 1976 r. do 14 sierpnia 1978 r., w łącznym wymiarze 2 lat, 4 miesięcy i 16 dni

wykonywał pracę w szczególnych warunkach i czy wraz z tymi okresami posiada wymagane 15 lat pracy w takich warunkach.

W wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 07 lutego 1983 r. zawarto wykaz prac w szczególnych warunkach i w poszczególnych działach oraz pozycjach określono rodzaj prac, a nie nazwy stanowisk. Z tego względu należało przede wszystkim rozważyć, jakiego rodzaju prace wnioskodawca wykonywał w spornych okresach.

W świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału uzasadniony jest wniosek, że w okresie zatrudnienia w (...) tj. od dnia 01 czerwca 1989 r. do 14 sierpnia 1978 r., J. G. będąc kierowcą samochodu ciężarowego marki „S.” wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o masie całkowitej powyżej 3,5 tony, wymienione w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. wykazie A, Dział VIII, poz. 2 prace w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy wynika zarówno z dokumentów jak i zeznań świadków.

Zebrany w sprawie materiał wskazuje także na szczególny charakter pracy wnioskodawcy jaką w czasie od 30 marca 1976 r. do 14 sierpnia 1978 r. wykonywał w elektrowni, w byłej NRD. Jak bowiem wynika z pisemnych dowodów tego zatrudnienia, J. G. wykonywał w oddziale (...) przy utrzymaniu ruchu III zmiany prace spawacza-ślusarza piecowego i mechanika piecowego. Jak wynika zaś z jego wyjaśnień, prace te wykonywał na oddziale będącym w ruchu, w którym jako podstawowe wykonywane są prace w szczególnych warunkach. Istnieją zatem w przekonaniu Sądu uzasadnione podstawy do uwzględnienia jako okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionych w stanowiącym załącznik do wskazanego na wstępie powyższych rozważań rozporządzenia z dnia 07 lutego 1983 r. wykazie A, dział XIV, poz. 25.

Łącznie zatem wraz z niespornie udokumentowanymi okresami w łącznym wymiarze 10 lat, 4 miesięcy i 13 dni, J. G. udokumentował wymagane 15 lat okresów pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu wskazanych w uzasadnieniu przepisach.

W uzupełnieniu należy wskazać, że o ile organ rentowy za niespornie ustalony przyjął udokumentowany wraz z dodatkowo uwzględnionym okresem pracy w (...) od 19 grudnia 1984 r. do 13 października 1986 r. łączny okres pracy w szczególnych warunkach w łącznym wymiarze 10 lat, 4 miesięcy i 13 dni, na co wskazuje treść uzasadnienia odpowiedzi na odwołanie (k. 7), to w przekonaniu Sądu ustalenie to jest błędne.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., uwzględniając uzasadnione odwołanie orzekł co do istoty sprawy.